

چکیده

در سالهای اخیر افزایش ترافیک شهری و روان سازی ترافیک شبکه معابر به یکی از دغدغه های اصلی برنامه ریزان شهری تبدیل شده است. با توجه به اینکه احداث خیابان، کنارگذر و مواردی از این قبیل در شهر رشت با محدودیتهای مختلفی روبرو است لذا بهترین گزینه جهت ساماندهی (روان سازی) ترافیک استفاده از تقاطع های غیرهمسطح در شبکه معابر شهر رشت می باشد. در این پژوهش روش تحقیق توصیفی و تحلیلی بوده که با بهره گیری از مطالعات میدانی و بهنگام سازی نقشه ها توسط نرم افزار GIS همراه با توزیع پرسشنامه مورد ارزیابی قرار گرفته است. نتایج تحقیق نشان میدهد که طراحی نامناسب و هندسه غیرعلمی برخی معابر جدیدالاحداث، طرحهای ترافیکی ناکارآمد، سرعت گیرها، دوربرگردانها و باندهای غیراستاندارد کاهش و افزایش سرعت، ایجاد جداکننده های ترافیکی که گاهاً مشکل ترافیک را دوچندان نموده اند و... این مسئله را در ذهن متبادر می سازد که مجموعه ی این اقدامات، جز تلف کردن سرمایه های عمومی و القاء ناکارآمدی مدیریت شهری در نظر شهروندان نتیجه دیگری دربر نداشته است احداث تقاطع های غیرهمسطح و پل های هوایی سواره رو در شهری چون رشت که در میان گره های کور ترافیکی سردرگم مانده یک ضرورت است اما آنچه که ضروری تر است به انجام رساندن طرحها و برنامه ها با اتکای بر مدیریت دانش محور و پرهیز از مدیریت مبتنی بر الگو برداریهای غیراصولی و تصمیمات شتابزده است.

کلمات کلیدی: تحلیل، کارکرد، پلهای شهری، تقاطع غیر همسطح، رشت